

## **25.12. 2011, 1. slávnosť vianočná, CZ ECAV Badín**

*Kázal: Roman Dovala*

*Od svojho Otca, zo slávy k nám si prišiel  
Pretrhol si nebesá a zostúpil si sem  
Nesúc s nami ľudský život údel  
Za Ťa dnes Kriste oslavovať chcem  
V Betleme v jaslíčkach mal si ustlané  
Aby tam pred Tebou všetci sme kľakali  
Nuž nech je vzácne meno Tvoje večne požehnané  
Keď máme toho, na koho sme čakali Amen*

### Sviatočné nábožné spoločenstvo!

Každý z nás vo svojom živote potrebuje byť prijatý alebo byť prijímaný ľuďmi, možno aj byť uznávaný alebo aspoň uznaný. Ak sa nám toto nedostáva sme smutní a cítime životnú frustráciu. Sú známe prípady umelcov a iných známych ľudí, ktorým sa za ich života nedostalo ani uznania, ani slávy, ba mnohí nemali ani to základné na svoj život, pritom dnes ich obdivuje celý svet a ich umelecké diela sa predávajú za mnohomiliónové sumy. To sú tie paradoxy života. To sú tie ťažko pochopiteľné poriadky tohto sveta.

Lenže každý človek potrebuje byť pochopený, prijatý, uznaný. Nielen umelci či ináč osobite sa prejavujúci ľudia. Aj žena v domácnosti túži po pochvale, uznaní za svoju prácu. Ktokoľvek. Aj žiak v škole, aj učiteľ, aj úrčbár, aj pracovník v nejakom závode. Či otec v rodine, či mama, potrebujú mať istotu, že je prijímaný a prijímaná v okruhu svojich blízkych. Mohol by som menovať ďalej.

Keď sa narodil Pán Ježiš, resp. keď sa ešte len mal narodiť, už vtedy nebol prijímaný. Jozef Ho chcel odmietnuť a Máriu narýchlo opustiť. Keď prišli do Betlehema neboli prijatí do ubytovne. Nemali nikde miesta a nevieme presne prečo sa nič nenašlo, len tak dedukujeme z jednoduchej evanjeliovej správy, že neboli prijatí. Ani kráľ Herodes s radosťou neprijal zvesť o novonarodenom kráľovi. A keď Pán Ježiš vyrástol, keď začal verejne účinkovať tiež nebol všetkými prijatý tak, ako by sa bolo očakávalo. Byť na Ježišovom mieste, človek by trpel hlbokou depesiou. Evanjelista Ján(J 1, 11) to opísal celkom konkrétne: „ Do svojho vlastného prišiel a Jeho vlastní Ho neprijali!“ A čo ty, brat sestra? Mohli by sme napísať či povedať, že v našich kresťansko-evanjelických rodinách je Kristus prijímaný? Je to vážna otázka. Chcem veriť, že áno. Zaspievajme si teraz pieseň č. 63(1-2) , potom sa spolu pomodlime Otčenáš.

### *Kázňový text:*

*Keď sa Ježiš narodil v judskom Betleheme za čias kráľa Herodesa, ajhľa, mudrci od východu prišli do Jeruzalema a pýtali sa: Kde je ten narodený kráľ židovský? Videli sme totiž Jeho hviezdu na východe a prišli sme sa Mu pokloniť.*

*Keď to počul kráľ Herodes, predesil sa a s ním celý Jeruzalem. Zhromaždil všetkých veľkňazov a zákonníkov ľudu a vypytoval sa ich, kde sa má narodiť Mesiáš. Odpovedali mu: v judskom Betleheme, lebo tak píše prorok:*

*A ty, Betlehem, judská zem, nijako nie si najmenší medzi vývodiacimi mestami judskými, lebo z teba vyjde vodca, ktorý bude pásť môj ľud izraelský. Nato Herodes sa ich povypytoval na čas, kedy sa zjavila hviezda. A keď ich posielal do Betlehema, povedal: Choďte, dôkladne sa prezvedajte o tom dieťatku; a keď Ho nájdete, oznámte mi, aby som aj ja šiel a poklonil sa Mu.*

*Oni vypočuli kráľa a odišli. A hľa, hviezda, ktorú videli na východe, šla pred nimi, až sa zastavila nad miestom, kde bolo dieťatko. Keď uzreli hviezdu, zaradovali sa veľkou radosťou. I vošli do domu, uvideli dieťatko s matkou Máriou, padli na tvár a klaňali sa Mu. Potom otvorili svoje klenotnice a obetovali Mu dary: zlato, kadidlo a myrhu. A keď sa im vo sne dostalo napomenutia, aby sa nevracali k Herodesovi, vrátili sa inou cestou do svojej krajiny. **Mt 2, 1-11***

Milé sestry a bratia!

Prečítaný biblický text patrí k textom vianočným, hoci sa naň zvyčajne na vianočné sviatky nekáže. Tento text sa skôr radí k sviatku Zjaveniu, k Trom kráľom. Predsa však, kto by si vedel predstaviť Vianoce bez hviezdy a mudrcov, kráľov z východu? Patrí hviezda na nebi k obrazu Vianoc, ktorý máme v sebe nejakým spôsobom zapísaná? Samozrejme, že patrí. Je na každom obraze, na každej maľbe. Nesie významné duchovné posolstvo. Preto som sa tento rok rozhodol v moci Ducha kázať na prvú slávnosť na tento evanjeliový opis stretnutia mudrcov s narodeným kráľom židovským. Tento text by som zhrnul do veršika, ako to už niekedy mám vo zvyku robiť:

### **Narodil sa kráľ**

- hlása Božie znamenie
- pokloniť sa mu pôjdeme
- mnohých to predesí
- mnohých však poteší!

### **Narodil sa kráľ - hlása Božie znamenie!**

Svoje dnešné rozprávanie v rámci generálneho úvodu som začal slovami o prijatí či neprijatí. Zvest' Písma je taká, že nám v zásade hovorí, že Ježiš Kristus nebol prijatý Jeho súčasníkmi z národa židovského. Mudrci z východu Ho však prijali. V prvom rade prijali výzvu ísť za hviezdou, či tým akýmsi zvláštnym Božím znamením na nebi, za ktorým sa rozhodli kráčať. Vo svojej múdrosti a hľadaní poznania videli hviezdu. Nikto presne nevie aká hviezda to bola. Všetko sú len dohady, z ktorých si môžeme vybrať. Títo vysoko vzdelaní ľudia dospeli k záveru, že sa narodil kráľ, nový kráľ, resp. niekto naozaj výnimočný.

My dnes vieme, čo oni v svojom čase presne nevedeli, že sa narodil Kráľ a Pán Ježiš Kristus. My však zasa nevieme to, čo vedeli oni. Pozrime sa na to, akým spôsobom sa dozvedáme informácie my dnes. Sú rôzne spôsoby, komunikačné techniky, ktoré nám priniesú informáciu za pár sekúnd. Hneď sme v obraze o dianí. Narodenie akéhokoľvek kráľa by sme sa dozvedeli veľmi skoro. Čo je však mediálna informácia v porovnaní s hviezdou na nebi? Čo je správa v televízii v porovnaní s Božím znamením vo hviezdach? To je neporovnateľné. Napriek množstvu a rýchlosti informácií nie sme na tom lepšie ako mudrci z východu, lebo nevieme sa vždy lepšie a správnejšie zorientovať, ako to dokázali oni. Človek viac verí správam ako Bohu i ako Božím znameniam.

Aj počas týchto Vianoc k nám prichádza Božie znamenie v Kristu, slovo o Ňom, ktoré nás má správne nasmerovať v našom ďalšom živote. Ber aj tieto Vianočné sviatky ako Božie znamenie pre Teba, že sa Ti narodil kráľ. Nie raz pohliadame k nebesám, dívame sa na nebo. Bývajú všelijaké úkazy, ktoré sú pozorovateľné aj voľným okom, bez špeciálnej techniky. Raz je zatmenie Slnka, Mesiaca, niekedy sa dajú pozorovať padajúce meteority. Pri pohľade na nebo, Slnko, Mesiac a hviezdy, musíme vyčítať z týchto znamení, že sme obklopení obrovskou mocou a krásou, že za tým všetkým niekto stojí, niekto nekonečne múdry a hlavne milujúci nás, ľudí, lebo žiadne iné živé bytosti vo vesmíre sa zatiaľ nedokázali a tak sme centrom vesmíru my, naša Zem, my ľudia sme centrom Božej priazne a pozornosti. A to do takej miery, že Boh prišiel k nám, na túto Zem a my veríme, že svojim spôsobom je tu stále s nami. Narodil sa kráľ – hlása Božie znamenie!

## Narodil sa kráľ - pokloniť sa mu pôjdeme.

Mudrci od východu Božie znamenie prijali a keď sa dozvedeli, že sa narodil kráľ, rozhodli sa, že sa mu pôjdu pokloniť. Kráľom sa všetci nižšie postavení klaňali. V dnešnej dobe sa už neklaniam takým spôsobom ako to robili vtedy. Hoci popravde povedané, sú situácie, keď sa aj my klaniame. Máme napríklad zvyk pokloniť sa pri príchode do chrámu. A tiež, herci či speváci po vystúpeniach sa klaňajú auditóriu po svojom vystúpení aj na znak pokory, v zmysle, toto bolo pre vás, som váš služobník! Aj keď ideme na promočnú či maturitnú slávnosť, aj tam býva klaňanie, hoci často veľmi rozpačité a komické. Čiže tento symbol v našej spoločnosti trochu zostal.

Klaňanie je symbol úcty a poddanosti. Preto sa aj mudrci od východu prišli pokloniť kráľovi. Je to naozaj zaujímavé, že išli z nejakej ďalekej krajiny, do Jeruzalema. Dá sa povedať, že keby neprišli, nič by sa nebolo stalo. Nebolo to nutné. Ale pre nich to bola povinnosť. Povinnosť úcty a poddanosti niekomu výnimočnému, kto práve prišiel do sveta. Nepoznali Ho, ale chceli Ho spoznať a pokloniť sa Mu.

Mať úctu k Bohu a žiť v poddanosti Bohu je naša povinnosť. Boh, Kristus je našim kráľom, ktorý sa narodil pre nás. Jeho život je našim životom. Aj v tieto Vianoce musíme myslieť na našu povinnosť pokoriť sa pred Ním, pokloniť sa mu v srdciach i naozaj, aj tu v chráme. Máme cítiť takú ozajstnú vnútornú pokoru pred Ním.

Cesta do Jeruzalema pre mudrcov nebola primárna povinnosť, ale povinnosť múdrosti života a srdca a tiež skôr záujem, iniciatíva. Podľa ich vzoru, nech je to klaňanie pred Pánom povinnosťou múdrosti života, povinnosťou srdca, záujem, iniciatíva. Nerobme len to, čo sa musí. Vo vzťahu k Bohu sú povinnosti, ale pokiaľ by sme tieto povinnosti konali bez lásky k Nemu je to zbytočné. Buďme vo vzťahu k Bohu iniciatívni, žíme v záujme o Neho a veci Božie. Boh na Vianoce vyvinul neskutočnú iniciatívu smerom k nám. Buďme aj my iniciatívni podľa našich možností, nečakajme a neuspokojme sa s kresťanstvom povinnosti, povinnej čiarky, neuspokojme sa s nedeľným kresťanstvom, ani sviatotočným kresťanstvom. Hoci iste, na jednej strane si človek povie, aspoňže tak, aspoňže niekto raz za rok príde, ale vieme, že to nestačí. Narodil sa kráľ- pokloniť sa mu pôjdeme! A to značí cestu, krásnu cestu za Pánom dlhé dni, resp. všetky dni nášho života.

## Narodil sa kráľ - mnohých to predesí!

V našom texte sme počuli, ako sa predesil celý Jeruzalem, keď sa dozvedeli o narodení kráľa. Najviac sa predesil mocou posadnutý kráľ Herodes. Motívy predesenia mali svoju podstatu v moci a príľnutí na túto moc. To bol životný problém kráľa Herodesa. Preto sa zľakol a zneistel pri takýchto slovách.

Pán Ježiš ako hrozba, ako ohrozenie života, je to možné? Chce On niekoho ohroziť, niekomu niečo vziať? Kto Ho nechápe a nepozná, ten sa desí, bojí, je zúfalý a bráni sa Mu. Vždy boli ľudia a doby, ktoré sa Krista desili a bojovali proti Nemu. Taký bol aj mocou posadnutý a bezbožný Herodes so všetkými svojimi radcami.

Kristus je hrozba! Áno On je hrozba pre všetkých, ktorí sú pripútaný na tento svet, na jeho spôsoby, na jeho pravidlá. Kristus je hrozba pre tých, ktorí viac ako Bohu dôverujú diabolským spôsobom. Tí sa Ho boja, desia, musia báť a preto proti Nemu bojujú a nenávidia Ho a vždy Ho budú nenávidieť! Pán Ježiš je hrozba aj pre nás. Ohrozuje falošné istoty nášho života, falošných bôžikov našich životov. Mnohí ľudia sa naozaj boja vstúpiť do vzťahu s Pánom a žiť pre Neho, lebo sa desia myšlienky: „budem sa musieť vzdáť niečoho z tých vecí, ktoré mám rád, na ktorých mi záleží!“

Kristovo kráľovstvo nie je z tohto sveta! Sám Ježiš to vyznal pred Pilátom pri procese. On je iný kráľ. Preto sa Herodes nemusel báť o svoju vládu. Narodil sa kráľ- mnohých to predesí!

### **Narodil sa kráľ – mnohých to poteší!**

Dnešnú kázeň by som znovu rád zakončil posolstvom o radosti. Posolstvom o radosti, ktorá je taktiež jedným zo znamení Vianoc. Človek by mal prežívať Vianoce v radosti, to som už povedal v posledných týždňoch nie raz. Radosť, veľká radosť je spojená so zvesťou anjela betlehenským pastierom. Aj o mudrcoch sa píše: „zaradovali sa veľkou radosťou!“ Zaradovali sa radosťou, keď našli dieťa, ktoré hľadali. Ich dlhá a ťažká cesta nebola márna. Ich cesta za kráľom ich potešila, lebo sa stretli s tým, koho hľadali. Prijali Božiu výzvu, Božie znamenie na nebi a oplatilo sa. Ísť za Ježišom, hľadať Ho, to sa oplatí. Na konci je radosť. Radosť z toho, že som našiel to, čo som hľadal.

Cesta mudrcov sa však neskončila v Betleheme. Vrátili sa inou cestou do svojej krajiny. Nevrátili sa už k Herodesovi. Narodil sa kráľ- mnohí sa potešia!

Verím, že nielen mudrci sa potešili z narodenia, ale cez celé tie storočia od Kristovho príchodu do sveta takúto radosť v srdci zažili mnohí, ktorí Ho prijali za svojho Pána a Spasiteľa. Verím, že k nim patríme aj my. Pán nás žehnaj. **Amen.**